

Siralmas látványt nyújt a szegedi tűzoltólaktanya épülete

A Napos úton, árnyékban

A tető beázik, mállik a vakolat, a beton sok helyen feltöredezett, de mindez a tűzoltók munkáját még nem veszélyezteti. Fotó: Schmidt Andrea

Folytatás az 1. oldalról

– Többszöri kérésünk ellenére sem kaptunk pénzt, a tulajdonos erre nem biztosít forrást – jegyezte meg *Bera Márton*, aki kijelentette: ha nem történik változás, akkor nem ad öt évet, és az épület használhatatlanná válik. Az őrnagy arra a kérdésre, hogy mennyibe kerülne az ingatlan felújítása azt mondta: erre felelőtlenség lenne most válaszolni, hisz előbb fel kell mérni az épület állapotát, de az biztos, hogy most már sokba, nagyon sokba. Megkeresésünkre *Dudás Miklós* alezredes, tűzoltóparancsnok hangsúlyozta, hogy amiatt nem kell aggódni, hogy feladatukat, a tűzoltást, a mentést nem tudják ellátni.

– A körülményeink évek óta nehezebbek, de ezek egyelőre nem okoznak működési zavarokat – mondta a parancsnok. A tulajdonos, a Csongrád Megyei Önkormányzat közigazgatási osztályának vezetője előtt nem ismeretlen a probléma. *Szabó Tibor* ugyanakkor előjáróban megjegyezte: az tény, hogy a Napos úti ingatlan tulajdonjoga a me-

LELTÁR

■ A Napos úti tűzoltólaktanyában jelenleg 153-an dolgoznak, közülük 135 az úgynevezett vonuló tűzoltó. A géppark 27 üzemképes fecskendő, haboltós, emelőkosaras és turbinás járműből áll, két használaton kívüli tűzoltóautó pedig felújításra szorul.

gyé, azonban használója Szeged Megyei Jogú Város. – A fentiekből következik, hogy Szeged várost terheli az épület állagának megővése, és adott esetben a felújítási költség is – hangsúlyozta *Szabó Tibor*. – A város sajátjaként használhatja az ingatlan, de természetesen nem adhatja bérbé, és nem is értékesítheti.

A közigazgatási osztály vezetője az ingatlan esetleges átadásával kapcsolatban azt mondta: ez a kérdés a közelmúltban nem merült fel, de megfelelő ingatlannért cserébe a megye nem zárkózna el egy ilyen tranzakciótól. *Nagy Sándor*, Szeged városfejlesztési ügyekért felelős szabad demokrata alpolgármestere meg-

lepődött az osztályvezető kijelentéseiben.

– Úgy gondolom, a mindenkori tulajdonos felelőssége az állagmegőrzés. Ha a megye ezt valamilyen okból nem tudja, vagy nem akarja biztosítani, akkor cseré nélkül adja át az egyébként ingyen kapott ingatlant a városnak – reagált *Nagy Sándor* a megyei önkormányzat álláspontjára.

Az alpolgármester hangsúlyozta, az igaz, hogy az állami feladatokat ellátó tűzoltóság a városé, de a szegedi tűzoltók szükség esetén az egész megyében, sőt: a megye határain túl is segítenek a bajbajutottakon. *Nagy Sándor* végül megjegyezte: a város különböző módon rendszeresen támogatja a tűzoltóságot.

OLÁH ZOLTÁN

Katonáink vére

BAKOS ANDRÁS

Megtámadja-e az Egyesült Államok Németországot? Teljesítse-e az Egyesült Államok szövetségi kötelezettségét? Aki a közvélemény-kutatás történetéről tanul, előbb-utóbb találkozik ezzel a két kérdéssel, mindkettőt a második világháború előtt tették fel az amerikai polgároknak, és az elsöre jóval kevesebb igen válasz érkezett, mint a másodikra. Holott akkor a szövetségi kötelezettség teljesítése egyet jelentett Németország megtámadásával. Ez a két kérdés jutott eszembe, amikor végigolvastam az MDF megyei szervezetének Normális Magyarországért című választási kiadványát, amelyet a postládánkba dobtak. Egy cikk teljes egészében, másik három írás pedig részben azzal foglalkozik, miért kell hazahozni katonáinkat Irákból. Semmi bajom az MDF-fel, és azzal, hogy az MDF szekálja a kormányt. Csak attól szorul el kicsit a torkom, ahogyan ez a téma része lett az uniós választási kampánynak. „Hozzuk haza katonáinkat Irákból” – ez egy egyszerű, szép, és hasznos asszociációt elindító mondat. Ha szabad hasonlóan drámaian fogalmazni: szerintem ennél többet ér katonáink vére. Szomorú, hogy az a figyelem, amely az iraki magyar katonákra irányul, nem terjed tovább, és igazából nem terjedt ennél mélyebbre soha. Igaz, ezért nem csak az MDF felelős.

Én az első szabadon választott parlament második évében voltam sorkatoná. Bevonulás előtt hallgathattam eleget az ismerősök nagyképű megjegyzéseit arról, kinek és mennyit kell fizetni azért, hogy az embert akkor is szolgálata alkalmatlanná nyilvánítsák, ha élspórló. Közérlől láttam, mivel jár az, hogy nem jut a politika oldaláról elég figyelem, pénz, jó szándék arra, hogy erkölcsi szempontból megerősödjön a honvédség. Amikor kitört a szomszédban a polgárháború, és a magyar külügyminiszter neve holmi horvátoknak eladott kalasnyikovok révén szerepelt az újságokban, hirtelen mégis lett elég munició arra, hogy megtanuljunk tisztességesen löni, robbantani, s egri felderítők jártak járőrözni a magyar-jugoszláv határra. De ahogy a fenyegettség elmúlt, ott folytatódott ez a szomorú történet a figyelmes kormányok és ellenzékek regnálása idején, ahol abbamaradt. Igaz, hogy elkezdődött a profi hadsereg megszervezése, de ez katonák bezárása, számos munkahely megszüntetése árán sikerült, és a kivüldlő csak azt látja, a két szegedi laktanyából előbb egyet csináltak, aztán az az egy is megszűnt, s újabban a vásárhelyi katonák is Debrecenből kapják a parancsot. Akár bűnhődésnek is lehetne nevezni, hogy a NATO, amelytől a védelmünket reméltük, rögtön a csatlakozásunk után elkezdte bombázni Jugoszláviával együtt a Vajdaságot is, most pedig közünk van egy háborúhoz, amelyben aligha győzhetnek a szövetségeseink.

Jöjjenek haza azok a katonák. Főleg, ha tényleg jönni akarnak. De ha ez teljesül, ne érezze úgy senki, hogy mindent megtett. Mert ez a dicstelen történet ettől még nem szépül meg, és nem is ér véget.

Emléktáblát avattak a háború áldozatainak emlékére A hősökre emlékeztek

Katona Tamás történész a múlt megbecsülésére figyelmeztet. Fotó: Kármok Csaba

Az I. világháború szegedi áldozataira emlékeztek tegnap délelőtt Szegeden, a Hősök kapujánál, ahol *Katona Tamás* történész mondott ünnepi beszédet. Az elesett hősök nevét megörökítő emléktáblát *Botka László* polgármesterrel közösen leplezte le.

MUNKATÁRSUNKTÓL

– Amit, vagy akit elfelejtünk, az meghal. Nekünk emlékeznünk kell a hősök neveire – fogalmazott avatóbeszédében *Katona Tamás* történész, a Nemzeti Kegyeleti Bizottság tagja az I. világháborús szegedi áldozatok emlékünnepe Szegeden, a Hősök kapujánál. A megemlékezést egyébként a pünkösti ünnepek

miatt tartották egy héttel később. A történész hosszasan méltatta *Klebsberg Kunó* korabeli kultuszminiszter és *Aba-Novák Vilmos*, a freskó készítője munkásságát. – Aki a múltját elfelejti, az iránytű nélkül bolyong a világban – hangsúlyozta *Katona*, aki hozzátette, amikor szegediként átsétálunk a Hősök kapuja alatt, legyünk büszkék az emlékműre.

Botka László, Szeged polgármestere és *Katona Tamás* közösen leplezte le az emlékművön elhelyezett márványtáblákat, amelyekre az idén vésték rá a közel 450, az I. világháborúban elesett magyar katoná neveit. Az avatás és az ünnepség után a résztvevők elhelyezték a kegyelet virágait az emlékműnél.

Sándorfalva alapítását ünnepelte

Megelevenedett a 125-ös szám

Kétnapos fesztivállal ünnepelték nagyközségük 125 évvel ezelőtti alapítását a sándorfalviak. Szombaton és vasárnap szinte minden a százhuszonötös szám körül forgott: ennyi lovas vonult fel az utcákon, a nyugdíjasok ennyi méter hosszú kalácsot sütöttek, illetve ennyi citerás játszott egyszerre.

Sándorfalván talán még soha nem várta ennyi program a helybelieket és a vendégeket, mint a hét végén. A nagyközség 125 évvel ezelőtti alapításának tiszteletére falunapokat rendeztek szombaton és vasárnap.

A látványosságok között különféle Guinness-rekord kísérletek is szerepeltek. Ezek közül

egyedül a sárkányrepülés nem jött össze. Ugyanis a tervezett 125 helyett csak közel negyven emelkedett egyszerre a magasba és tett néhány kört a település fölött. Panaszra azonban nem volt ok, hiszen a további rekordkísérleteknél a tervezettnél jóval szebb eredmények születtek.

A Guinness-rekord nem sikerült, de így is szokatlanul sok sárkányrepülő emelkedett egyszerre a magasba. Fotó: Miskolczy Róbert

A *Németh Jánosné* vezette nyugdíjasklub tagjai hat méterrel toldották meg a 125 méter hosszúra számított kelt kalácsot. Az óriási édességhez egy mázsa lisztet, 67 liter tejet, több mint három kiló élesztőt, tíz liter étolajat, tíz kiló cukrot, öt kiló zsírt és száz darab tojást használtak fel az asszonyok.

Az általános iskolások is túteljesítették vállalkásukat. Annyira belejött a 240 gyermek a rajzolásba, hogy a 125 helyett 136 méter hosszú falikép született. *Balogh Orsolya* iskolaigazgató nem győzte lemérni a művet. A diákok nem csupán rajzokkal hívták fel a vendégek figyelmét, hanem a sportpályán élőképként kirakták a 125-ös számot is.

És akinek még mindig nem volt elég a 125-ből, az megnézhetette, ahogy egyszerre ennyi lovas vonul fel az utcákon, illetve meghallgathatta, amint ennyi citerás játszott egyszerre *Rózsa Sándor* kedvenc nótáját. Még az ebédről sem hiányzott ez a szám.

Az utcákon összesen 125 bográcsban rottyogott a nagyközség ebédeje. A kavalkád nemcsak a környező településekről, hanem még külföldről is vonzotta az érdeklődőket. Az olaszországi Baragianóból érkező csapat már nem először járt Sándorfalván. A Nápoly melletti, illetve a Csongrád megyei nagyközség vezetősége a kulturális kapcsolatok felvétele

AZ ÁRVÍZI FALU

■ Százhuszonöt éve, 1879. március 5-én a Tisza Szegedtől északra áttörte a védőtöltést. Két nappal később Algyő, Tápé és Dorozsma romokban hevert. Március 12-én Szegedet is elöntötte az ár. *Pallavicini Sándor* ögróf az algyői árvízkarosultak segítségére díjmentesen 300 katasztrális holdat ajánlott fel uradalmának déli, vízmentes csücskében. Az itt épülő falut 1879. június 12-én – az alapító tiszteletére – Sándorfalvának nevezték el.

után tavaly kötött testvér-települési megállapodást. A taljánokon kívül a szerbia-montenegrói Muzsláról, a romániai Újszentéről és a németországi Loitzból is jöttek vendégek.

A Kastély-kertben felállított szabadtéri színpadon tegnap egymást váltották a fellépők. Volt humor és gitárjáték, nép-, illetve táncdal. Koncertezett a *Nox*, a *Desperado*, valamint *Marót Viki* és a *Novakultúr* zenekar. A falunapi tüzijáték az idén eltért a megszokottól. Úgynevezett bengáli tüzellel hatalmas 125-ös számot rajzoltak a sándorfalvi éjszakába.

K. T.